

עובדת זרה. כי אי אפשר לע考ר אמונה אל מול המון, ואם תאמר לו שדבר זה אינו נכון, יאמר לך כך אתה חושב ואני צודק, אבל אם תאמר לו אזו תקנה יקבל. ומספר מاري, מעשה שהייתה באישה שכל הזמן היה לה סכוסוכים עם בעלה שעושה לה כשפים, يوم אחד גנבה את ספר הכספי שלו ורצה לבית הדין ובבעל רצ' אחריה להוכיח אותה שגנבה את הספר, הגיעה האישה לבית הדין והניחה את הספר על השולחן, מاري ללח את הספר והעביר עליו - מלמעלה - סכין גילוח שתי וערב, בפניה ובפני בעלה, ואמר כמה מילים שאינן מובנות אפילו לו, ואמר לאישה שעתה ביטל את הכספיים שבו ויותר לא יזיקו לה, והלכו מבית הדין ומאז עשו שלום.
(מו"נ ח"ג פמ"ו : ח"א פס"ב)

144. נשאל מاري, אם שמע על מנהג לתלות ביצת בת יענה בבית הכנסת משום מדרש או פסוק ?
והשיב, שלא שמע על כזה דבר, ושלא ידוע לו על בית הכנסת בתימן שתלו בו ביצת בת יענה. (אהבה- תפילה יאו [כעין מקבילה])

145. נשאל מاري, מה הדין בבית הכנסת שבנו אותו על תנאי שיأكلו וישתו בו ?¹²⁹
והשיב, **שיתכן שמותר**¹³⁰ כמו שמצוינו בירושלמי שהניחו את המחרשה בתוך ארון הקודש¹³¹. (אהבה- תפילה יא,טו-טו : ירושלמי מגילה כג:)

146. אי אפשר לבנות בית הכנסת על תנאי שנางו בו קלות ראש ריקוד או עישון, כי איןו בבית הכנסת אלא מערת פריצים.
ואין ללמד מהירושלמי¹³² שהתייר ליתן את כל החרישה בתוך ארון הקודש אם התנו על כך מתחילה, כי בכל החרישה אין בזין, והיו מנקים אותם לפני שננתנו עליהם בארון הקודש.
מה שהתרנו¹³³ לאכול ולשתות בבית הכנסת שבנו אותו מתחילה לכך, אין אלא באכילה ושתייה של רצינות, אבל באכילה ושתייה שמנתהגים בה בקלות דעתם אפילו על תנאי אסור.
ולמעשה כל בתיה הכנסת בימנו נבנים על דעת שיأكلו וישתו בהם¹³⁴, אבל יזהרו לאכול ולשתות בכובד ראש. (אהבה- תפילה יא,טו-טו : ירושלמי מגילה כג:)

¹²⁹ זה לשון רבינו בהלכות תפילה יאו, "בתיה הכנסתות ובתי מדרשות- אין נהוגין בהן קלות ראש, כgon שחוק ותחל וشيخה בטילה. ואין אוכלין בהן, ואין שותין בהן, ואין נאותין בהן, ואין מטילין בהן. ואין נכנין להן לא בחמה מפני החמה, ולא בגשמי מפני הגשמי. וחכמים ותלמידיהם - מותרים לאכול ולשתות בהן, מדווקע".

¹³⁰ ראה תשובה הובאה מס' 146, באיזה אופן של אכילה מותר.

¹³¹ זה לשון הירושלמי במגילה כג: פ"ג ה"א. ר' ירמיהazel לגולנה חמthon יהבין בכווא בגו ארונה אתא שאל לר' אימי אל אני אומר לך התנו עליו מבתחילה" [ר' ירמיה הלך לגולן- ראה שננתנו את כל החרישה בתוך ארון הקודש, שאל את ר' אימי כיצד עושים כך ? והשיבו, כי התנו עליו מתחילה לכך].

¹³² הובא בתשובה הקודמת מס' 145 בהערה.

¹³³ בתשובה הקודמת מס' 145 .

¹³⁴ לשון מاري- מבאים כיבודים, עושים בריתות, עושים גם חתונות שם.